

سرسایه په روژه کی

دیزاینر: الحاج محمد شاه (زیما) سویدی

۱۳۹۷

تتبع ونگارش:

الحاج امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیکی افغان و
مسؤل مرکز فرهنگی بحق لاره - جرمنی

www.masjed.se

سرسایه په روژه کې

د سرسایي ذکر په اسلامي منابعو کې:

- 1- صدقة الفطر
- 2- زكاة الفطر
- 3- زكاة الصوم
- 4- صدقة په رمضان کې

د سرسایي فلسفه:

که څه هم د روژې لپاره د صدقة الفطر د ورکولو حکمت په روژه کې دممکن نقصان جبيره کول بنوول شوي، خو ټولنيزه فلسفه يې د بي وزلو او نېستمونو خلکو سره مرسته او لاسنيوی دی.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ټينگار کړای چې د اختر په مناسبت بايد له بي وسه او مسکين سړي سره مرسته وشي او هغه له سوال او احتياجه خلاص کړای شي. پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي: « اغنوهم عن المسألة في مثل هذا اليوم » يانې په دغه شان ورځو کې فقيران او مسکينان له سوال کولو څخه مستغني (بي پروا) کړئ. او همدارنگه وکيع بن الجراح رحمه الله وايي: « د رمضان مياشتي صدقة الفطر (سرسایه) داسې ده لکه سجده سهوه په لمانځه کې چې د لمانځه ټول نقصان ختموي. همدارنگه سرسایه د روژې ټولې نيمگړتياوې له منځه وړي.»

صدقة الفطر (سرسایه) اصلاً د هجرت په دوهم کال په کوم کال چې روژه هم فرض شوي لازمه شوي ده. د حکم له مخې، د فطر صدقه واجب ده. د وجوب له دلایلو څخه يې د ابن عباس (رضي الله عنه) خبر دی چې فرمايي: « فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللُّغُو وَالرَّفَثِ وَطَعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ... » رواه ابوداود. (فرض (واجب) کړې ده رسول الله د فطر صدقه چې

د روژه نيونکي د بېهوده خبرو او چټياتو پاکونکي ده اود مسکينانو لپاره طعام دی.)

سرسایه په چا باندې واجب ده؟

د احنافو په مذهب کې: سرسایه په هر مسلمان، آزاد، صغیر، کبير، نارینه، زنانه، عاقل، او لیوني چې د کور له حاجت نه علاوه د نصاب مالک وي واجب ده. سړی به د خپل ځان، کوچنيانو (ځامنو او لورگانو) او هغه غلام چې د خدمت لپاره وي سرسایه اداء کوي. او که چيرته د مشرانو ځامنو، بنځي، مور، پلار او ورونو صدقة الفطر (سرسایه) د هغوی له امره پرته ادا کړي، استحساناً صحيح کيږي.

د سرسایي د اداء کولو وخت:

دا چې صدقة الفطر (سرسایه) د اختر د ورځې په سهار ختلو سره واجبېږي خو جایزه ده چې د روژې په مياشت کې له واجب کېدو څخه مخکې ورکړل شي. او له خپل وخت څخه په تأخیر سره نه ساقطیږي، بلکه ورکول يې حتمي دي. دحضرت ابن عمر رضی الله عنه، څخه په یو حدیث کې راغلي چې: پیامبر صلی الله

عليه وسلم هدايت ورکړای چې: « سرسايه (زکات فطر) مخکې لدې څخه چې مسلمانان داختر دلمانځه اداء کولو ته راشي، بايد سرسايه تاديه شي. » (دحديث شماره 1503 امام بخاري).

گرانو لوستونکو!

تقاضا، حکمت اونصب العين د وجوب دسرسايي دادی چې دغه وجيبه بايد څو ورځي مخکې د اختر د لمانځه نه اداء شي، ترڅو د مستحقين لاس ته ورسيري. دحضرت ابن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ په يو حديث کې راغلي: « وَ كَانُوا يُعْطُونَ قَبْلَ الْفِطْرِ بِيَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ » (بخاري 1511) يعنې: « هغوی خپل د فطر زکات (سرسايه) يوه يا دوه ورځي مخکې د اختر دلمانځه نه اداء کول »

په سر سايه کې کوم اجناس ورکول کيږي؟

په سر سايه (صدقه فطر) کې (غنمو، خرما، اوربشي او مميز (کشمش) ورکول کې واجبيزي. په حديث شريف کې راغلي: «عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، وَكَانَ طَعَامَنَا الشَّعِيرُ، وَالزَّبِيبُ، وَالْأَقِطُ، وَالتَّمْرُ» متفق عليه. ابو سعيد خدري رضي الله عنه وايي: مونږ به د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې د واړه اخترو په ورځ دخپلو خوړو يوه صاع سر سايه (صدقه فطر) ورکوله، او زمونږ طعام اوربشي، مميز، کورت (قروت) او خرما وه. او د احنافو او امام مالک په نزد انسان کولای شي چې دخپل وطن د خوړو نه که له دې اصنافو پرته هم وی سرسايه ورکولی شي.

صاع څومره ده؟

صاع څلور مده سره مساوي ده او يو مد د يوه ميانه انسان يوه ډکه لپه ده، نو يوه صاع څلور لپي کيږي چې په دې کې دکيلو په حساب دمختلفو موادو په حساب په وزن کې فرق راځي، يعنې دخرما څلور لپي د وريجو له څلور لپو سره په وزن کې فرق کوي. په اوسط ډول دوزن په حساب (2 كيلو او 400 گرامه يا 2 كيلو 500 گرامه) غنم او ياهم وريجي کيږي.

په سرسايه کې دنغدو پيسو ورکولو حکم:

اگرچه غوره طريقه خو داده چې په سر سايه کې غنم، وريجي يا خرما ورکړل شي مگر دامام ابوحنيفي (رح) دمذهب پيروان د پيسو په بڼه د سرسايي ورکړه روا گڼلي، او دا د الثوري، حسن البصري، او عمر بن عبدالعزيز نظرهم دی. ولي درې نور مذاهبو پيروان د پيسو په بڼه د سرسايي ادا کولو ته اجازه نه ورکوي. د هغوی دليل دا دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم سرسايه د پيسو په بڼه نه ده ورکړي، نو ځکه يې د پيسو په بڼه ورکړه له سنتو مخالف کار دی. ولي ځيني ډيرو سني علماء د احنافو رايه تائيدوي، ځکه چې اوس مهال د خلکو له پاره آسانه ده، او په ځانگړي ډول په بناړونو کې چې د خلکو ټولي معاملي په روپيو او پيسو دي. د دغه نظر له اوسنيو پلويانو څخه شيخ شلتوت (رح)، الغزالي (رح)، او القرضاوي (حفظه الله) دي.

شیخ قرضای د دې دوه لاملونه وړاندې بیان کړل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولي د پیسو په بڼه سرسایه نه ورکوله. په همدې ډول هغه وایي چې د سرسایي هدف د بېوزلو د اړتیاوو لري کول دي، او هغه د پیسو په بڼه ممکن دی، او دا چې په زیاترو حالاتو، او په زیاترو هیوادونو کې د پیسو ورکړه د بېوزلو په ګټه وي. هغه دا هم وایي چې د خوراک په بڼه د سرسایي ورکول د رسول الله صلی الله علیه په وخت کې هم د ورکونکي له پاره اسان وو، او هم د اخیستونکي له پاره په ګټه. مګر نن ورځ د خوراک په بڼه د سرسایي ورکول د بېوزلو په تاوان دي، او چندان ګټه نه شي ترې اخیستلای. مثلاً، غنم یا خرما چې تر څو بېرته و نه پلوري، او هغه هم په ټیټ نرخ، تر هغې خپلې اړتیاوې نه شي پوره کولای.

شیخ قرضای، له دغه نظر څخه د قحطی حالات چې د خوراک ورکړه پکې ډېره ګټوره ده، مثنتی ګرځولي، او وایي چې په سرسایه کې باید د غریب ګټه معیار وګڼل شي، او دا چې د قحطی، او آفتونو په وخت کې اصلي اړتیا خوراک وي، نو د جنس ورکول په کار دي. او که چېرې پیسي ګټورې وي، نو بیا دې پیسي ورکړي.

نن ورځ که مونږ په اسلامي هیوادونو کې په عامه توګه، او لویډیزو هیوادونو کې په ځانګړې توګه، د مسلمانانو حالت ته وګورو، مومو چې دویمه رایه ډېره اسانه، او د اسلامي قانون له روح، او د مسلمانانو له اوسني حالت سره ډېره روغه ده. او که چېرې په امریکا او یا په اروپا کې میشتي مسلمانان وغواړي د خپل زکات مالونه یا یوه برخه یې اسلامي هیوادونو ته ولیري، نو د پیسو په بڼه ورکړه یې تر ټولو غوره لاره ده.

د سرسایي مستحقین:

د سرسایي مستحقین په (60 لمبر آیات دسوره التوبه کې) داسی بیان شوی: «أَنَّهَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ»

بنا سرسایه، د نورو صدقو په شان فقیرانو، مسکینانو، قرضدارانو، د الله په لاره کې طالب علمانو مجاهدینو، مسافرینو (اگرچه دغه مسافرین په وطن کې غني وي) ورکول کيږي، او که دا فقیران یې خپل خپلوان هم وي بلکه په خپلو خپلوانو چې مستحق وي ډیر ثواب لري.

یواځې مور، پلار، نیا او نیکه او همداسی پورته نیاګاني او نیکو ته به یې نه ورکوي که فقیران هم وي په همدې توګه زوی، لور، او د هغوي اولادونو ته به یې نه ورکوي او بنځه به یې خپل خاوند (میره) ته او خاوند خپلې بنځې ته نه ورکوي نورو ټولو خپلوانو ته چې مستحق وي صدقه الفطر (سرسایه) ورکول کیدای شي.

و الله اعلم بالصواب